

Zajček se je izgubil

Osebe: ZAJČEK, VEVERICA, SRAKA

ZAJČEK: *(gre iz šole, nosi rdečo šolsko torbico, posluša ptičke, skače in poje):*
Zajček prav majhen je, že skače sem in tje.
(prestrašeno) Le kje sem, saj to niso naša drevesa.
Mama! *(zajoka)*
Mama, mamica, ne vem,
kod naj grem domov.

VEVERICA: Kdo pa joka?

ZAJČEK: Jaz.

VEVERICA: Kdo jaz?

ZAJČEK: Jaz, zajček. *(zajoka)*

VEVERICA: Kaj se je pa zgodilo, zajček?

ZAJČEK: Izgubil sem se. Ne vem, kje je moj dom. Ooooo ...

VEVERICA: Nikar ne jokaj. Jaz ti bom pomagala.

(Vzame robček in mu otira solze.)

Dam ti lešnike, pa se bova igrala.

ZAJČEK: Jaz se ne bom igral, jaz hočem domov, k mami.

VEVERICA: Kje si pa bil ?

ZAJČEK: V šoli.

VEVERICA: Zakaj pa nisi šel z drugimi domov?

ZAJČEK: Hotel sem biti prej doma.

VEVERICA: Aha, tako je to. No, nikar ne jokaj. Pojdi, popeljem te domov.

ZAJČEK: Ali res? O, kako si dobra, veverička.

VEVERICA: Kje pa stanuješ?

ZAJČEK: Doma.

VEVERICA: To že vem, da doma, ampak v kateri ulici?

ZAJČEK: No, tam, kjer je naš dom.

Kjer stanujeta očka in mamica.

VEVERICA: Joj, dragi moj, tega pa jaz ne vem.

Vsaj povej, na katerem hribu je to.

ZAJČEK: No, najprej naravnost, potem navkreber,
potem malo navzdol in spet naravnost ...

VEVERICA: ... Zdaj je pa dovolj.
(ga oponaša) Najprej naravnost, potem navzdol,
potem navzgor. Iz vsega tega ne bo nič.
Povej mi ulico in številko, zajček!

ZAJČEK: (molči)

VEVERICA: Takole, lenoba si, zajček. V šolo hodiš,
pa še ne veš, v kateri ulici stanuješ.
Kako naj te odpeljem domov?
(premišljuje) Povej mi vsaj,
kako te kličejo.

ZAJČEK: Uho, Uhec, Ušešček.
Če sem poređen,
mi mamica in očka
pravita Uho. Če sem
priden, pa Uhec ali
Ušešček.

VEVERICA: In kako se pišeš po očetu ?

ZAJČEK: (v zadregi molči)

VEVERICA: In kako se piše očka ?

ZAJČEK: Očka? No, očka vendar.

VEVERICA: In mamica?

ZAJČEK: Kako čudno vprašanje! Očka je očka,
mamica je mamica.

VEVERICA: Še tega ne veš. Kaj naj naredim s teboj?

ZAJČEK: Pelji me k mamici. (zajoka)

VEVERICA: To se lepo sliši, ampak kako,
če ne veš, v kateri ulici stanuješ.

SRAKA: (z drevesa): Halo, halo. Ptičji radio: Izgubil se je zajček Uhec
Dolgonogi. Spoznali ga boste po rdeči šolski torbici. Kdor ga
najde, naj ga pripelje na Smrekovo goro, številka sedem.

ZAJČEK: Slišiš, to so govorili o meni.

VEVERICA: Vidiš, kako je prav, da imamo ptičji radio.
Zdaj mi pa ponovi, kje stanuješ.

ZAJČEK: O, takoj, takoj: Smrekova gora, številka, številka ...

VEVERICA: Številka sedem. Vsak učenec mora vedeti, kje je doma.
Pojdiva, Uhec Dolgonogi.